

Въ същата година Сливенъ е билъ посътенъ отъ извѣстния кореспондентъ на „Дейли-Нюзъ“, Макгаханъ, разслѣдванията на когото, ведно съ тия на Скайлера и Беринга по турскитѣ кланета, направиха цѣлъ прѣвратъ въ новата ни история.

„Отъ Ямболъ, пише той, отидохме въ Сливенъ, който се намира въ южните поли на Балкана и който едва бѣ избѣгалъ участъта на Пазарджикъ. Когато влѣзохме въ главната улица, ний останахме възхитени отъ гледката на тоя малъкъ, но инѣкъ тѣй хубавъ градъ (15000 ж.). Кѫщитѣ сѫ все каменни, съ добъръ строежъ и завидна чистота. Улицитѣ сѫ добрѣ постлани, не по-злѣ отъ тия на нѣкой френски или английски градецъ, и чисто пометени. По чистотата Сливенъ заема изключително положение. Всѣка отъ улицитѣ му се напоява отъ бистри потоци, които изтичатъ отъ близките планини. Изобщо, тукъ водата е тѣй изобилна по-улицитѣ и двороветѣ, че тя прави града приятъ и разхладителенъ, особно за пѫтници, които пристигатъ тукъ по-прашния пѫтъ. И въ тритѣ площади на Сливенъ шуртятъ весели фонтани подъ клонясти дървета. Съ една дума, азъ мога да засвидѣтелствувамъ, че Сливенъ е единъ отъ най-приятните, хубави и чисти градове, които до сега съмъ виждалъ¹⁾.“

Прѣзъ същата 1876-а година, когато турскитѣ кланета намѣриха отгласъ на състрадание и възмущения най-вече въ Англия, Сливенъ се удостоява и съ посѣщенето на една благородна англичанка Леди Странгфордъ. Тя е била въ България отъ юни до септември (1876 г.) и е посѣтила Сливенъ (Sliven, Slimnia) въ края на благотворителната си дѣйност, слѣдъ обиколката си въ Карлово, Сопотъ и Ст.-Загора. Въ Сливенъ, както и другадѣ, тя е намѣрила извѣнредно добъръ приемъ.

„Пристигането ми въ Сливенъ, пише тя, бѣ истински празникъ за цѣлия градъ. Роякъ отъ граждани чакаха търпѣливо цѣли часове за да ни посрѣщнатъ (my visit

¹⁾ Впечатленията на Макгахана отъ сливенските училища, които сѫ още по-ласкови, ще се намѣрятъ на сътвѣтното място. Ср. Ст. Стамболовъ, турските звѣрства и т. н., София, 1880, стр. 135. Macgahan I. A. The Turkish atrocities in Bulgaria etc. London. 1876.